

Högsta vinsten vs. bonus

Ofta förfasar sig allmänheten över de höga bonusar som chefer eller vd vid storbolag kan kvittera ut som uppmuntran till fortsatta prestationer. Dessa belopp överstiger ofta vad en svensk arbetstagare kan tjäna ihop under ett helt yrkesliv. Många anser det vara orättvist, vilket i sig inte är särskilt långsökt.

Överhuvudtaget är det anmärkningsvärt att en stor skara människor ska sälja sin tid för ganska fattiga pengar samtidigt som en enda person – som redan är stormrik – inhöstar en förmögenhet. Detta sker även när bolag går med förlust eller kanske går med god vinst men samtidigt inte betalar bolagsskatt eller t.o.m. friställer en stor del av persolalen. Det är inte underligt att bonusarna väcker anstöt.

En snabbkalkyl visa att om en direktörsbonus på 70 miljoner skulle fördelas till alla yrkesarbetande svenskar så skulle det bli ungefär 35 kronor på skaft. Tio sådana direktörsbonusar skulle ge arbetstagarna hela 350 span.

En sådan direktörsbonus motsvarar ungefär högsta vinsten i något av Svenska spels spel. Dessa spel utnyttjas till största delen av samma människor som arbetar ihop till direktörernas bonusar. Exempelvis ett lotteri går ut på att alla (som redan har det ganska knapert) samlar ihop det lilla överskott de kan mobilisera och delar ut hela summan till några få som får nästan hela potten.

Det är slående likt systemet med direktörsbonusar. Vari består då skillnaderna? Den mest påtagliga skillnaden består i att utbetalandet av en direktörsbonus anses stötande, medan högsta vinsten i lotteriet är hedervärd.

Denna betraktelse värderar inte vare sig det ena eller andra fenomenet, men ställer frågan: hur ser etiken i detta ut? Är det ena etiskt klanderfritt så borde väl också det andra vara det, och vice versa.